

ham i at kunne lade hin Profeti gaa ganske bogstaveligt i Opfyldelse.

Imidlertid sad Per hjemme paa Hotellet og ordnede alt til Afrejsen. Blandt andet arbejdede han stadig paa sine Tegninger. Det var endnu hans Haab, at han skulde faa fuldført de nødvendige Ændringer i hvert Fald paa Havneprojektet, og han var ogsaa flittig nok. Han stod op allerede ved Daggry og var hjemme næsten hele Dagen. Men der kom stadig ikke den gamle Flugt i hans Tanker. Han arbejdede langsomt og besværligt og lod sig forstyrre af enhver Lyd fra Gangen eller Torvet.

En Formiddag ved Nitiden sad han ved sit Arbejdsbord og læste, da der blev banket paa Døren. Han genkendte Ivans Kno og gemte hurtig Bogen under nogle Papirer. Det var igen en af Dresack-Bøgerne, der havde fristet ham.

„Hvad nyt?“ raabte han Svogeren imøde, der styrtede ind med forvirrede Træk.

„En ny Kæltringestreg! Et Bedrageriforsøg af første Rang! ... Se her!“

Ivan fremtog af sin Dokumentmappe, der efterhaanden var bleven som uadskillelig fra hans Person, Dagsnummeret af et af Byens mindre og lidet betydende Blade.

„Læs der!“

Under Overskriften „Nyt Land“ stod der en længere, saglig Spidsartikel om Danmarks Søfartsforhold. Den var, som det straks meddeltes, nærmest et Uddrag af nogle Provinsavis-Artikler af en Ingeniør Steiner og behandlede en Plan, der gennem hele Artiklen kaldtes „det Steinerske Projekt“, men som i Virkeligheden var Pers med nogle faa og uvæsentlige Ændringer.

„Hvad siger du til det?“ spurgte Ivan og saa med Spænding paa Per, der under Læsningen var bleven mere og mere bleg. „Det er jo slet og ret Tyveri! ... Kender du noget til den Person?“

Per rystede paa Hovedet.

„Han maa øjeblikkelig afsløres!“ vedblev Ivan. ... „Hvad tænker du paa at gøre?“

„Ingenting,“ sagde Per efter nogle Øjeblikkes Overvejelse og rakte ham Bladet tilbage.

„Det mener du ikke! Manden maa dog uskadeliggøres. Du maa forsvare dig; du maa hævde din Ret. —“